

sikkerlig derfor være af Bigtighed at see at faae den saa betryggende og god som mulig. Men det synes rigtigst, som om man her har været noget for haard overfor Grundeierne; det synes, som om Regjeringen ligeoverfor dem har været lidt partisk, derved nemlig, at man vil lade de af Regjeringen udvalgte Mænd være et sødt Fleertal, hvad jo vil blive Tilfældet, naar Regjeringen skal udnevne 3 af 5. Der er i saa Henseende stillet et Underændringsforslag af det ærede Medlem for Mariaager (Jacob Jensen). Jeg skal tillade mig at gjøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at han slet ikke har omtalt dette Forslag; men jeg skulde dog ønske at høre, hvorledes Udvalget stiller sig til det; Underændringsforslaget er i det Hele blevet behandlet som Stedbarn, idet heller ikke Forslagsstilleren har omtalt det. — Endelig er der tilbage Udvalgets Forslag til en ny § 8, der omhandler den hele vigtige Forhandling med Communen, og det dertil knyttede Underændringsforslag af Mindretallet (Ville). Det følger tilstrækkeligt af, hvad jeg allerede har bemærket, at dette Forslag af den ærede Ordfører vil jeg ubetinget stemme for; hvis det bliver forkastet, tør jeg ikke stemme for Udvalgets Fleertals nye § 8 uden under den Forudsætning, at der til tredje Behandling bliver knyttet en Clausul dertil om, at de private Grundeiere, her er Tale om, skulle have deres Ret til at gaae til Domstolene forbeholdt. Jeg vil blot endnu til Slutning bemærke, at det vistnok vilde være det Rigtige, at denne Clausul blev holdt udenfor Forhandlingerne med Communen, thi det er indlysende, at Communen ikke i mindste Maade giver sig af med at kjøbe omtvistede Rettigheder; dette Spørgsmaal med Hensyn til Afgangen til Domstolene bør derfor vistnok holdes ganske udenfor Forhandlingerne.

Eugen: Jeg maa dele den Opfattelse, som er bleven gjort gjældende af den ærede sidste Taler i Begyndelsen af hans Foredrag, nemlig den, at, dersom Lovforslaget, saaledes

som det af Udvalgets Fleertal er foreslaaet affattet, blev til Lov, vilde der ikke være nogen Appel fra de Bestemmelser, der bleve tagne her, og navnlig ikke med Hensyn til det første Punktum af § 2, som lyder saaledes: „For Indskrænkningernes Afsløsning skulle Eierne af de private Grunde (hvortil i denne Lov henregnes alle Grunde, der ikke tilhøre Staten) betale et Bederlag til Statskassen“. Naar der er udkommet en saadan Lov, saa troer jeg, ligesom det ærede Medlem, at der ikke kan reises nogen Sag i denne Retning; Spørgsmaalet er dermed afgjort. Dette er en Betragtning, der gjør mig noget betænkelig ved at slutte mig til det her stillede Forslag. Dersom det var en Sag imellem Private, vilde det stille sig noget anderledes; thi det er jo aabenbart, at en Servitut ikke paalægges en Eiendom, uden at der derved gives visse Fordele til Andenmand, at denne Andenmand ved at give Afkald paa disse Fordele paalægger sig et Offer, og at han da maa søge at faae dette Offer godtgjort af den, der vandt derved. Det er nu muligt, at noget Saadant ikke vil finde Sted, Spørgsmaalet kan i alle Tilfælde stille sig tvivlsomt; men, hvis jeg havde en Eiendom at bestyre, en offentlig Eiendom eller en Eiendom, hørende ind under Unmyndiges Midler, fra hvilken et saadant Forbehold blev taget bort, saa vilde jeg vistnok gjøre mit Yderste for at faae ud deraf, hvad der var mig muligt, ved at gaae til Domstolene, saafremt Saadant maatte være nødvendigt. Men i dette Tilfælde stiller Sagen sig ogsaa noget anderledes; thi der staaer den private Mand ligeoverfor den private Mand, medens her den lovgivende Magt staaer overfor Private; de Bestemmelser, den lovgivende Magt her tager, gaae ud over de private Eiere, og der kan ikke appelleres deraf. Det Tilfælde har engang tidligere været tilfælde her, at Staten for at kunne paalægge den Servitut, der hviler paa Eiendommene indenfor Demarcationslinien, har maattet gjøre Offer, og det er vistnok dette, der har fremkaldt det Forslag, der ligger i Lovforslaget.